

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN PROVIZORIU

120 de ani de la revoluția burghezo-democratică de la 1848

MAREA ADUNARE POPULARĂ DE LA IAȘI

IAȘI — De la trimișii Agerpres N. Dăscălescu și A. Mirea: Iașul, bătrînul și vesnic tînărul oraș, pe chipul căruia stau încrustate, ca într-un răboi, evenimentele memorabile din istoria Moldovei și a țării, a adus în aceste zile un vibrant și emoționant omagiu revoluționarilor de la 1848. Aniversarea a 120 de ani de la revoluția burghezo-democratică de la 1848, moment cu mari rezonanțe în istoria luptelor îndelungate purtate de poporul nostru pentru progres social, pentru independență națională, pentru înfrângerea unei Româнії libere și suverane, a prilejuit numeroase manifestări, care au culminat cu marea adunare populară de sîmbătă după-amiază.

Piața Unirii, martora multor evenimente din istoria Moldovei, a îmbrăcat străle care evocă atmosfera unor zile înscrise în loc de cîste în marea letopis al poporului nostru. O pădure de steaguri tricolore și roșii înconjoară din toate părțile piața, unde s-au întrunit aproape 30 de mii de cetățeni din orașul și județul Iași. Un imens panou reproduce o stampă a vremii pe care stă scris: „Iași 1848”. Pe fundalul tribunei se află stema revoluției din 1848 și un medallion cu o inscripție marcînd anii ce s-au scurs: CXX.

Marea adunare populară redă o mișcătoare imagine a preșurii generațiilor României socialiste față de marii lor înaintași.

Mile de cetățeni au salutat cu vii aplauze apariția la tribună a tovarășilor Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Stat,

Gheorghe Rădulescu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Virgil Trofin, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, Mih Dobrescu, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Iași al P.C.R., președintele Consiliului popular județean provizoriu, de reprezentanți ai unor organizații obștești.

Festivitatea este deschisă prin intonarea Imnului de stat al Republicii Socialiste România de către o fanfară militară. Aplauzele și uralele mulțimii sînt urmate de 21 de salve de tun, omagiu adus luptătorilor revoluționari.

Cuvîntul de deschidere a adunării a fost rostit de tov. Ion Manciu, prim-secretar al Comitetului municipal Iași al P.C.R., președintele Consiliului municipal provizoriu.

În continuare au vorbit tovarășii Mih Dobrescu, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean de partid, președintele Consiliului popular județean provizoriu, acad. Cristofor Simionescu, membru al C.C. al P.C.R., al Consiliului de Stat, președintele Filialei Iași a Academiei Republicii Socialiste România, Elena Rădulescu, muncitoare la Fabrica „Fecătura” din Iași, și Miron Toader, președintele cooperativei agricole de producție din satul Cozmești.

Primit cu vii aplauze, a luat cuvîntul tovarășul Emil Bodnaraș.

(Continuare în pag. a 4-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI EMIL BODNARAȘ

Dragi tovarăși, cetățeni ai municipiului Iași,

Din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri, aduc un cald salut muncitorilor, tîrînilor, intelectualilor, tuturor participanților la această mare Adunare populară la care s-a adunat la 120 de ani de la revoluția din 1848. Ca înfruptorii al revoluției socialiste, cîstîm cu sentimente de adîncă recunoștință și mîndrie amintirea marilor noștri înaintași, care în furtunoasele zile ale anului 1848 au stat în fruntea luptei forțelor sociale înalte ale Țărilor Românești pentru libertate și progres,

pentru unitatea și independența națională române.

Cu rădăcini adînci în realitățile economice, sociale și politice interne, revoluția de la 1848 din Moldova, Muntenia și Transilvania a dat expresie vie cerințelor dezvoltării societății românești din acea vreme, înscriindu-se în ansamblul mișcărilor revoluționare europene, în cadrul căreia însă a adus nota sa proprie, specifică. „Revoluția română de la 1848 — scria Nicolae Bălcescu — n-a fost un fenomen neregulat, efemer, fără trecut și viitor, fără altă cauză decît voința întîmplătoare a unei minorități sau mișcare generală europeană. Revoluția generală fu ocazia, iar nu cauza revoluției române. Causa ei

se pierde în zilele veacurilor. Uneltorii ei sînt 16 veacuri de trude, suferințe și lucrare a poporului român asupra lui însuși”.

Parte intrinsecă a bogatului tezaur de tradiții progresiste al pa-

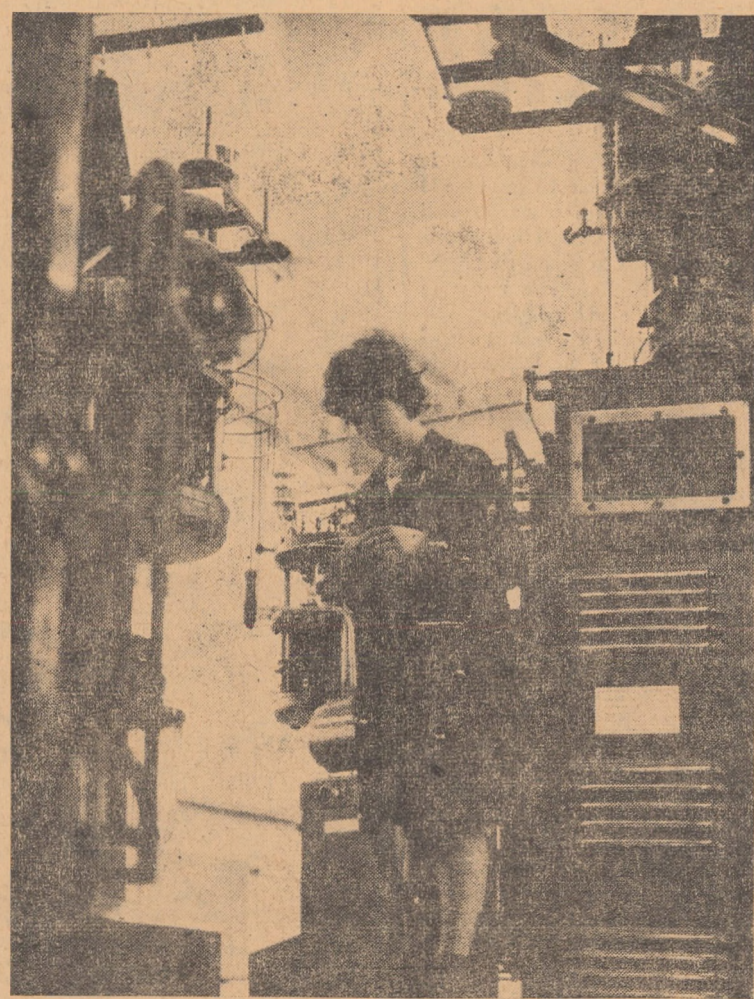
(Continuare în pag. a 4-a)

„MASĂ ROTUNDĂ”

Zilele trecute, din inițiativa comitetului de partid de la uzina „Emailul roșu” a avut loc o „masă rotundă” pe tema: „Realizarea ritmică a sortimentelor contractate cu beneficiarii”. La consfățuire au participat numeroase cadre de conducere, ingineri, tehnicieni, maeștri,

muncitori fruntași, care în discuțiile lor au scos în evidență avantajele mari oferite de lansarea în fabricație a unor loturi optime de produse.

S-au făcut propuneri prețioase în legătură cu expedierea produselor către beneficiari.

Fabrica de tricotaie Agnita a fost dotată în ultimul trimestru al anului trecut cu mașini de tricatat cu dublu cilindru, utilaje moderne pe care se realizează în prezent noi sortimente de ciorapi și șoșete în diferite modele.

Foto: FR. NUSS

PĂMÎNTUL

Proiectul de lege cu privire la apărarea, conservarea și folosirea terenurilor agricole, publicat recent în presă și supus dezbaterii publice, suscită un viu interes în rândurile oamenilor care lucrează în agricultură.

Cooperativele agricole de producție posedă importante suprafețe de teren agricol. Folosirea integrală a acestuia este o condiție de bază a unei agriculturi intensive, agricultură care are, alături de alte principii de bază, principiul ce exprimă faptul că nu există teren bun și teren rău, ci numai teren bine lucrat și teren rău lucrat. Dovadă a valabilității acestui principiu sînt producțiile bune și foarte bune obținute de multe unități agricole socialiste pe terenuri cu o fertilitate potențială scăzută, rezultate care dovedesc netemeinicia „legii fertilității descrescînde” a solurilor.

Proiectul de lege cu privire la apărarea, conservarea și folosirea terenurilor agricole este menit să reglementeze folosirea completă a importante avuții naționale constituite în terenul agricol.

„Consider că acest proiect de lege răspunde unei necesități obiective, anume necesitatea ameliorării, conservării și folosirea cu maximum de randament a terenului agricol, indiferent de posesor” — ne-a declarat tovarășul Ioan Vulcu, inginerul agronom al C.A.P. Agnita. „Este o măsură foarte binevenită, așteptată, care întărește drepturile și îndatoririle proprietarului de pămînt.

Pentru unitatea în care lucrez, aceasta înseamnă că va trebui să primim cu mai multă seriozitate problema folosirii complete a suprafeței de teren agricol pe care o avem în fondul nostru funciar. De asemenea, proiectul de lege prevede (în articolul 10) obligațiile unităților care execută unele lucrări pe terenurile noastre. Acesta este un aspect al întăririi dreptului de proprietate asupra pămîntului, pe care eu îl apreciez în mod deosebit. În consecință, cred că noul proiect de lege va constitui un puternic stimul în sporirea producției agricole globale.”

În C.A.P. Streza-Cîrțișoara proiectul de lege cu privire la apărarea, conservarea și folosirea terenurilor agricole a fost studiat cu atenție și dezbătut în toate amănuntele.

„O asemenea măsură este absolut necesară — ne-a spus tovarășul Traian Solomon, contabilul șef al unității. Va trebui ca în mod practic să luăm o serie întreagă de măsuri pentru a face ca pămîntul mai puțin productiv, care pînă acum era cultivat cu plante mai puțin eficiente din punct de vedere economic, să rodescă mai mult, să-l folosim exact așa cum ne învață agrotehnica științifică. Mă gîndesc la terenurile noastre situate la Văraru sau în Dumbrăvă, pe care va

(Continuare în pag. a III-a)

Ing. GH. GRADINARU

LA UZINA „INDEPENDENȚA” SIBIU

Reducerea consumului de metal — o problemă mereu actuală

Introducerea progresului tehnic în toate ramurile economiei naționale, în deosebi în industria constructoare de mașini, constituie o sarcină mereu actuală, pentru fiecare colectiv de muncă în parte. De aceea se urmărește realizarea mașinilor, utilajelor și instalațiilor la nivelul celor mai reușite tipuri pe plan mondial, atît din punct de vedere al caracteristicilor funcționale, cît și al cheltuielilor de producție, folosindu-se cît mai rațional materiile prime și în special metalele. Reducerea consumului de metal, înlăturarea risipei acestuia a devenit o problemă importantă pentru fiecare colectiv de muncă, pentru fiecare inginer, maeștru sau muncitor.

La uzina „Independența” din Sibiu, o mare consumatoare de metal, această acțiune a constituit de la început un mijloc de mobilizare, de canalizare în această direcție a inteligenței creatoare a cadrelor de

specialiști, precum și a activizării fiecărui muncitor, tehnician, inginer în parte.

Rezultatele nu au întîrziat să se arate. De la an la an, consumul de metal s-a redus, produsele uzinei reușind să fie mai suple, mai ușoare, cu caracteristici funcționale mereu superioare. Dar de fiecare dată, au rămas încă serioase rezerve interne nedescoperite, nefolosite.

Pe acest considerent, comitetul de partid din uzină a căutat să dea un nou impuls acțiunii, folosindu-se de multiplele forme ale muncii politice de masă.

Pentru început s-a hotărît discutarea problemei pe colective (secții) cu scoaterea în evidență a realizărilor obținute, a deficiențelor manifestate, precum și găsirea unor noi metode de valorificare a rezervelor existente.

Recent la secția metalurgică, s-au întrunit cadrele de conducere ale secției, șefi de ateliere, maeștri, tehnologi, muncitori fruntași care, într-un mod hotărît, concret și clar și-au expus punctul lor de vedere, au arătat posibilitățile de sporire a angajamentelor de economisire a metalului.

„Colectivul nostru — spunea șeful secției, inginerul IOAN CHIOREANU, în referatul prezentat —

Astăzi seară

Sub conducerea tînărului regizor Aurel Manea, un colectiv de actori al Teatrului de stat Sibiu prezintă astăzi seară, la ora 19.30, în sala teatrului, piesa lui Henrik Ibsen — „Rosmersholm”. În rolurile principale

Citiți

în pag. a II-a:
MAGAZINîn pag. a III-a
SPORT**AZI... AZI...**

Bucurîndu-se de o largă adunare în rîndul publicului spectator, festivalurile biennale de teatru „I. L. Caragiale” aduc o contribuție substanțială la dezvoltarea gustului pentru teatru în masă, la educarea acestora în spiritul binelui și al frumosului, deschizînd un cîmp larg afirmării și valorificării talentelor.

Valorificînd din plin experiența acumulată în concursurile precedente, formațiile de teatru, teatru de păpuși, montaje literare, cititori și recitatori artistici, precum și interpreți ai altor genuri

Astăzi

se declanșează:

Festivalul bienal de teatru

ale artei teatrale (monolog, pantomimă), din județul nostru, s-au pregătit cu atenție în etapa premergătoare concursului, pentru a ridica pe scenele celui de-al V-lea festival spectacolele de înaltă valoare artistică.

În cadrul fazei intercomunale, în cursul zilei de astăzi, pe cinci scene din Mediaș, Biertan, Valea Viilor, Calvaser și Țăpuș, se vor confrunta cu juriile de specialiști și cu publicul, un mare număr de echipe de artiști amatori din localitățile învecinate centrelor de concurs amintite.

Dintre piesele ce urmează a fi prezentate azi, amintim: *Năpasta* — de I. L. Caragiale, la Valea Viilor; *Piața din casă* de V. Alecsandri, la Calvaser; *Conul Leonida* față cu reacțiunea de I. L. Caragiale la Mediaș, *Țigănul la cînat* (sceneta din folclorul local) la Biertan etc.

Urînd succes participanților la faza intercomunală a celui de-al V-lea festival bienal de teatru, „I. L. Caragiale”, vă informăm că următoarele confruntări vor avea loc în 14 aprilie pentru localitățile de pe Valea Hîrtibaciului, în 21 aprilie pentru localitățile din jurul Avrigului, Miercurea și Săliștei, din 11 aprilie urmînd a intra în concurs și formațiile sindicale.

DIN OBIȘNUINȚĂ...

- Ceea ce nu trebuia să se întîmple
- O „palmă” cu rezonanță... ● Cocoloase cocoloșite!

30 martie a.c., de un mare număr de consumatori nu au putut fi folosite. Un număr și mai ridicat de clienți ai magazinelor care au distribuit pinea și-au manifestat, pe drept cuvînt, nemulțumirea. Au avut, desigur, perfectă dreptate s-o

(Continuare în pag. a III-a)

MARIUS VINTILA

Un colț al Sibiului vechi: Pasajul scîrilor.

magazin...

O VALOROASĂ CARTE ÎN MANUSCRIS LA „ASTRA”

Cînd, în 1862, la a doua adunare generală a „Asociației transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, Timotei Cipariu cerea ca să se constituie o bibliotecă de cărți și manuscrise vechi româ-

vorbă de o copie manuscrisă a primei opere pe care a tipărit-o Dimitrie Cantemir, „Divanul sau gîlceava în-teleptului cu lumina” la Iași, la 30 august 1698 — deci cu aproape 270 de ani în urmă.

Sibiului, ceea ce înseamnă că el trebuie să fi intrat în posesia tipăriturii cu cel puțin un an înainte, socotind că cele 212 file ale manuscrisului îi vor fi cerut, neapărat, măcar atîta timp pentru migălia lor, cu cerneală neagră și roșie, în caractere chirilice îngrijit așternute pe hîrtie, în cite 21 de rînduri pe fiecare pagină.

Din unele însemnări, făcute în josul primelor file de dascălul Bucur Droș, aflăm că „această carte ce se numește „Divanul Lumii” a aparținut în anii 1822—1825 „bisericii cei (cele n.n.) numite a Rășinariului” fiind socotită un „odor scump” și plătită, la cumpărarea ei, în 28 martie 1822 cu „zloți 6, crețari 50”.

Copia aceasta manuscrisă, aflată în biblioteca noastră, cuprinde în întregime scrierea lui Dimitrie Cantemir, cu excepția titlului, care lipsește, a „stihurilor pre herburi țării” și a cuvîntului tipografilor Atanasie și Dionisie, care, în originalul tipărit, încheie volumul și căruia, copistul, pe bună dreptate, nu i-a aflat rostul și în copia sa.

Mircea AVRAM

Colectiile muzeului Brukenthal dețin, printre altele, valoroase lucrări ale meșterului argintar transilvănean Sebastian Hann. Fotografia noastră reproduce o cupă realizată de Hann în secolul al XVIII-lea.

„DIVANUL...” lui Dimitrie Cantemir

nești, apărute pînă la 1700, arătînd în același timp că la această acțiune ar fi „a se ruga să concure toată națiunea română, fiindcă e în interesul general al nostru al tuturor” — el punea de fapt bazele colecțiilor de carte veche românească și de manuscrise ale centenarei bibliotecii sibieni.

De atunci încoace aceste colecții s-au îmbogățit și se îmbogățesc ne-continut, constituind o preocupare permanentă a bibliotecii.

În ultimul timp însă, în cadrul Bibliotecii „Astra” au fost întreprinse și o serie de cercetări privind proveniența și circulația cărții românești în Transilvania, urmărindu-se ca — pe baza bogatelor fonduri de acest fel, de care dispune biblioteca — să se aducă noi contribuții la datele existente privind permanența unității spirituale a tuturor provinciilor românești, la strînsele legături culturale care au existat de-a lungul veacurilor între Transilvania, Muntenia și Moldova.

Cu acest prilej au fost identificate și numeroase cărți manuscrise, dintre care unele sînt de o deosebită valoare.

Între acestea se numără și un manuscris ocnăan, necunoscut pînă de curînd, datînd din anul 1703. Este

Această copie manuscrisă se datorează popii Ion din „Vizogna” (denumirea maghiară pentru Ocna Sibiului) care a terminat-o, după cum însuși scrie pe ultima filă a manuscrisului, la „mai 15 zile, anul 1703, în zilele craiului de Buda, Iosif Leopold” și semnează „scris-am eu, popa Ion din Vizogna”.

Asupra autorului acestei copii, popa Ion, nu avem — deocamdată — date mai precise. S-ar putea însă să fie același (și comparînd scrisurile orice îndoileți pot dispărea) cu „protopopul Ion din Vizogna”, care, la 10 iunie 1697, semna, alături de vlădica Teofil și de alți 10 protopopi, primul act al viitoarei uniri a bisericii ortodoxe ardelenice cu Roma catolică (Symbolae ad illustrandum historiam ecclesiae orientalis in terris coronae S. Stephani” de Nicolao Nilles, Oeniponte (Innsbruck), 1885, vol. I, pag. 174).

Dar indiferent cine va fi acest popa Ion, faptul însuși al copierii acestei opere a lui Dimitrie Cantemir, ni-l prezintă ca pe un om foarte la curent cu tipăriturile românești de peste munți, interesat în lectura lor, și poate chiar în răspîndirea lor.

Interesant și important de subliniat este însă faptul că la mai puțin de cinci ani de la apariția cărții la Iași, popa Ion termina copierea ei la Ocna

CE VÎRSTĂ ARE ANTARCTIDA?

Oamenii de știință americani efectuează studii pentru a determina momentul scoarței terestre și începerii acoperirii cu gheață a Antarctidei. În cursul retragerii unui ghețar în valea Taylor, s-au dezgolit stînci aflate anterior sub gheață, oamenii de știință descoperind în aceste locuri depuneri de origine vulcanică.

Analiza radioactivă a eșantioane-

lor de lavă și cenușă provenită din aceste depuneri au arătat că ele s-au format cu 2,7 milioane de ani în urmă. De aici savanții trag concluzia că eroziunea stîncilor provocată de ghețari s-a produs cam în aceeași perioadă de timp. Studiul eșantioanelor de rocă de pe fundul mărilor care scaldă malurile Antarctidei au arătat, de asemenea, că desprinderea și formarea icebergurilor s-a produs cu circa 2-3 milioane de ani în urmă. Rezultate similare le oferă studiul magneziului din eșantioanele de sol. Rezultatele studiilor microfotografice în eșantioanele luate de pe fundul mărilor, la o mare adîncime atestă că ghețarii din Antarctica s-au format și mai de mult.

Datele obținute concordă cu ipoteza referitoare la apariția și creșterea rapidă a munților în Antarctica aproximativ la mijlocul perioadei terțiare, în același timp cu apariția Anzilor, Munților Stîncoși, Alpilor și Munților Himalaia. („New Scientist”, vol. 37, nr. 581, 25.I.1968, pag. 203).

Casă — atelier de luminări din Sebeșul de Jos

PIONIERI AI NAVIGAȚIEI AERIENE

Nu este o exagerare vorbind de „aviastimula la noi” — spunea Aurel Vlaicu acum 60 de ani — Dar... nu trebuie să uităm — și simt o mare mulțumire sufletească aducîndu-mi-o aminte — că cel dintîi aviator care s-a ridicat cu propriile sale mijloace (de bord, n.r.) de la pămînt, a fost un român: Traian Vuia. Cuvintele curajului inginer-aviator erau pornite din inimă, bazat pe inventivitatea poporului român.

Așa cum în zilele noastre omenirea este fascinată de cucerirea Cosmosului, și pe la sfîrșitul secolului trecut, aeronautica pasiona opinia publică Mitul lui Icar și Icar prindea aripi și românii au fost printre primele popoare care au participat la această minunată manifestare a genului omenesc, ce avea să ducă în numai o jumătate de secol, la o dezvoltare uluitoare a navigației aeriene.

Dintre precursorii aviației la noi, R. Șutu arată că în anul 1875 profesorul de gimnastică Spină din Iași a sărit cu un fel de planor, folosind ca turn de lansare un foisor, iar doctorul I. Radu relatează că mașina de zburat a țărânului Ion Stoica din satul Ormînda—Zarand „drăcia lui Stoica”, prezentată la expoziția „Asociației din Sibiu” ASTRA în anul 1884, zboară ca un vultur.

Controverse iscată în rîndul aeronauților, în ultimul deceniu al secolului trecut se împărțea în două ta-

bere: una susținea că numai aparatele mai ușoare ca aerul pot zbura și au o singură în aer — baloanele —, cealaltă, bazată pe zborul păsărilor, documenta că aparatele mai grele ca aerul, propulsate mecanic vor cucerii văzduhul. De aceea și la noi tabăra lui Mihai Brăneanu, Dumitru Popescu din Tîsești Muscel, colaborator apropiat al contelui Zeppelin, Alexandru Ciurcu, originar din Șercaia și alții erau de partea „balonștilor”, construind fiecare în felul său diferite aparate de zbor mai ușoare ca aerul. Din cealaltă tabără fac parte cei care reprezentă încoronarea aeronauticii românești — Vlaicu, Vuia și Coandă și care demonstau științific înfrîntarea aparatelor mai grele ca aerul. Ei au fost urmați de zeci și zeci de adepți-inventori, dezvoltînd cu succes tehnica aeronautică românească.

Consecvent ideii aparatelor mai grele ca aerul, inginerul Traian Vuia, născut la 17 august 1872 în comuna Surducu Mic, propunea la Paris îndrăzneța invenție — automobilul zburător, iar în primăvara anului 1906, la 18 martie, „liliacul”, primul aparat de zbor cu mijloace proprii la bord s-a ridicat la un metru deasupra solului parcurgînd în aer 12 metri, dovadă temeinicitatea studiilor științifice. Avem dreptul încontestabil să revendicăm pentru Vuia titlul de glorie de a fi creat prima mașină aeriană, care a învins acți-

nea gravitației plutind în aer cu propria sa putere instalată la bord. Vuia a continuat cu succes construcția altor tipuri de avioane, și în următorii ani creînd premisele zborului mecanic, înlocuind catapultele și tălpile cu roți cu pneuri.

Flăcăul din Bîntînți, Aurel Vlaicu, născut la 6 noiembrie 1882, era de mic pasionat de zborul păsărilor imitîndu-le cu mici construcții de zburat, cu planoare și zmeuri. Încîntat de reușita lui Vuia, a lui Blériot și alții, el a dovedit superioritate în construcția aparatelor sale. Avid de a cunoaște mecanica, încă din anii de învățătură la Sibiu, repara ceasornice și construia mecanisme uluitoare. La București, înconjurat și încurajat de Vlahuță, Gîrleanu, Șt. O. Iosif, Chendi, Coșbuc și alții, făurește primul său avion poreclit „gîndacul” cu care la 16 iunie 1910 se ridică la 4 metri zburînd în linie dreaptă circa 40 de metri după care coboară lin. Perfecționînd cunoștințele de zbor devine stăpîn pe mașina sa astfel că la 23 iulie zboară 400 de metri, iar la 10 august al aceluiași an parcurge 4 km la o înălțime de cîțiva zeci de metri. Vlaicu își perfecționează aparatele construind apoi altele mai perfecte. Plecînd în turneu prin țară, în anul 1911 îl găsim la Blaj, apoi la Sibiu unde a zburat pe hipodrom și la Brașov. În anul următor Vlaicu

ia parte la concursul aviatic de la Aspern-Viena premiat cu premiile I și II, obținute pentru aruncarea unui proiectil de la 300 metri înălțime și pentru aterizarea la punct fix. Aurel Vlaicu, fiu de țărăn, este trecut în analele mondiale ale aviației.

Părintele aviației cu reacție, Henri Coandă s-a născut la București în 1886. Inginer diplomat și licențiat în științe, inginer aeronaut și frigorist în luna octombrie 1910 prezintă pentru prima dată în lume planurile primului avion fără elici cu denumirea turbopropulsor. Tehnicienii remarcabili ca Gustave Eiffel, Max de Nansouty, André Bié și alții recunosc în invenția lui Coandă viitorul aparat de zbor. Și în același an construiește aparatul cu reacție și zboară cu o viteză fantastică, uimind asistența. Coandă iese învingător din disputa între Anglia, Germania și Italia care revendicau primul aparat de zbor cu reacție, astfel în 1956, este sărbătorit la New York pentru realizarea primului zbor din lume (1910) al unui avion propulsat de un motor cu reacție. Pleidă inventatorilor aeronauticii români nu se oprește aici. Constructorii au dovedit-o cu avioanele I.A.R., etc. în timpurile cînd aerodinamica aeronautică, a început să fie științific demonstrată și cercetată de acad. Elie Carafoli, omul de știință cu renume mondial.

Ing. ILIE GH. IONESCU

Varietăți

• UNA DIN cele mai mari edituri engleze a început să lucreze la un catalog al tuturor cărților apărute în Europa occidentală de la descope rirea tiparului pînă astăzi.

El va cuprinde circa 13 milioane de titluri și se va compune din 610 volume, de cite 700 pagini fiecare.

Lucrările pentru pregătirea ediției vor dura 12 ani.

• IN UNIUNEA SOVIETICĂ există 28 000 km de linii de cale ferată electrificată.

• IN PREZENT, 15% din producția mondială de țigete se obține din sonde construite în mare.

• MATERIALUL din care este construită celebra piramidă a lui Kheops cîntărește 10 milioane tone

• POTRIVIT datelor statistice oficiale, în Africa în fiecare an aproximativ 14 000 de persoane care se lansează în vîntoarea de crocodili cad victimă atacurilor acestei reptile. Aceasta cu toate că în majoritatea țărilor africane vîntoarea de crocodili se află sub un control sever.

• IN ULTIMII ani producția de automobile a Japoniei și a Indiei a crescut considerabil. În 1966, Japonia a produs 2 063 000 automobile din care 781 000 mașini de mic litraj, situîndu-se astfel pe locul trei în lumea capitalistă după S.U.A. și R.F. a Germaniei, iar India a produs 67 700 automobile, inclusiv 26 900 de mic litraj.

• La Bombay trăiește un polișist care în cei 33 de ani de serviciu a adunat 400 de medalii pentru actele curajoase săvîrșite — salvarea persoanelor de la înec, stingerea incendiilor, acțiuni împotriva fumătorilor de opiu, arestarea traficantilor de stupefiante și tot felul de acte temerare care stau în puterea unui polișist. Un calcul rapid te duce ușor la concluzia că neobositul polișist a obținut aproape în fiecare lună o medalie.

• NIKY SIMON, student la Universitatea Oxford, a stabilit un nou record mondial de durată la

dactilografiere. Ea a scris fără întrerupere la mașină timp de 62 ore și 31 minute, după care a leșinat de oboseală. În felul acesta ea a depășit recordul precedent realizat de o tînră din Noua Zeelandă.

• ZECE membri ai „Bowling Club Devils” din Gronau (R.F. a Germaniei) au jucat popice timp de 50 ore fără întrerupere, bătînd recordul mondial precedent stabilit în Statele Unite și care era de numai 24 ore.

• INTR-O ZI, funcționarii de la Banca din Oestersund (Norvegia) au uitat pur și simplu să închidă ușa instituției după terminarea programului de lucru.

A doua zi, cînd paznicul a constatat lipsa de grijă a funcționarilor, s-a speriat și a inspectat cu mare grijă banca. Nu se întîmplase însă nimic. Se pare că la Oestersund nu există hoți, sau dacă există sînt foarte prost informați.

• NORMAN HOWARD din Aspendale (Anglia) găsea foarte familiar autoturismul sport „M.G.”, vechi de vreo 30 de ani, pe care fiul său Richard, mare amator de acest gen de mașini, îl cumpărase recent.

Examinîndu-l mai îndeaproape, Norman a descoperit că automobilul îi aparținuse cîndva. El îl vînduse în 1953 după ce îl folosise vreo 20 de ani.

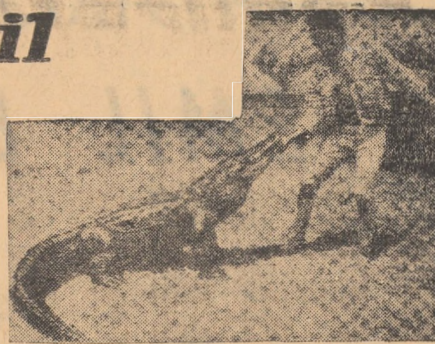
• PRIN extinderea rafinării de petrol ESSO de la Karlsruhe, aceasta a devenit cea mai mare întreprindere de petrol din R.F. a Germaniei. Capacitatea ei anuală a crescut de la 3,8 milioane tone în 1962, la 4,5 milioane tone, urmînd să atingă în curînd circa 8,5 milioane tone. Este prima rafinărie vest-germană acționată complet electronic.

• LA INSTITUTUL botanic al Academiei de Științe a U.R.S.S. s-a terminat recent elaborarea unui îndreptar care cuprinde caracteristicile cromozomice a peste 30 000 de plante din flora mondială.

• IN JURUL polilor Pămîntului, nu s-a înregistrat pînă în prezent nici un centru seismic.

Crocodil

Deși îl cheamă Tiger (Tigrul), locuitorul din Micassuke (Statele Unite) dresază crocodili. Singura lui armă este un băț cu care ține la respect fiara care cu o simplă clămpănire din maxilare îi poate rețea un braț.

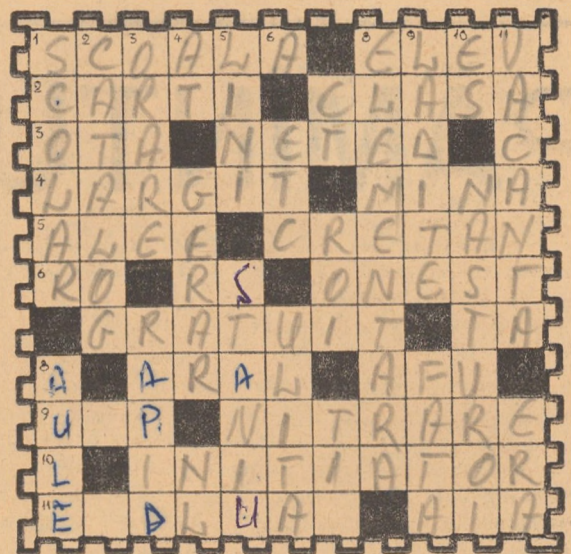
Cuvinte încrucișate:

„Din nou la școală...”

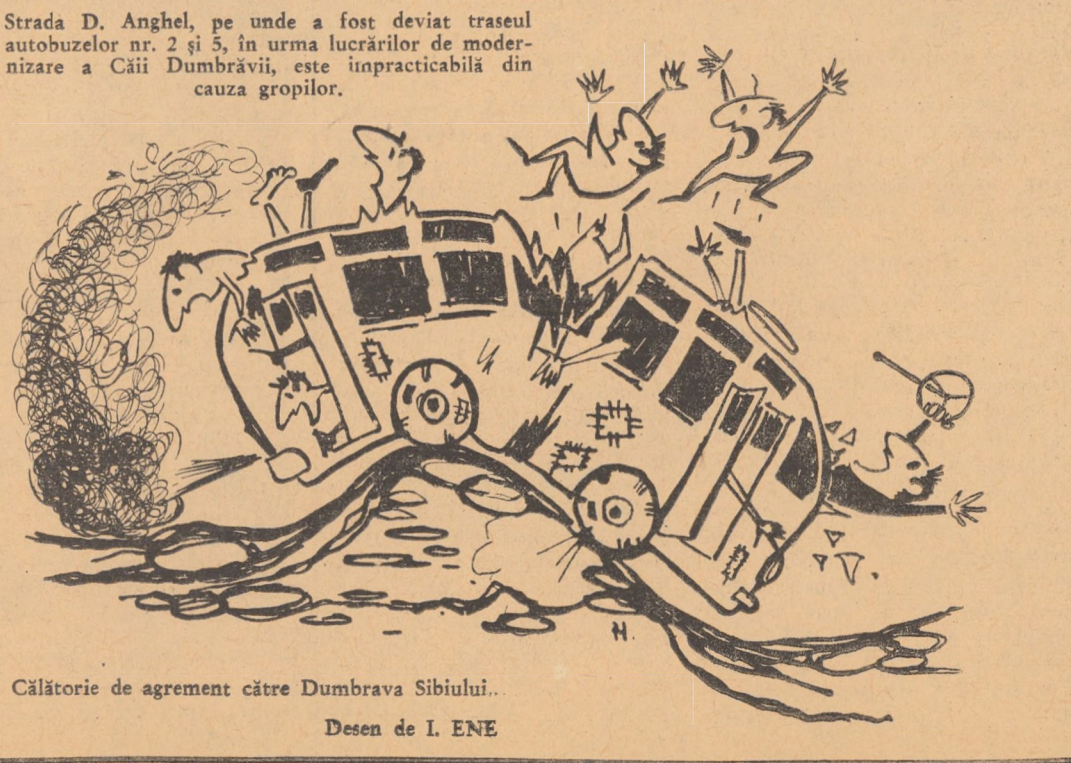
ORIZONTAL: 1. După zilele odihnitoare ale vacanței, își redeschide primitoare porțile... — Pornește cu forțe proaspete în noul trimestru... 2. Din nou la loc de cîntece sînt manualele școlare... — Curată și spațioasă, cunoaște din nou tumultul orelor de curs... 3. Localitate în Franța — Drumul elevului care învață bine (fig.). 4. Făcut mai mare — Scrie harnică notițele pe caietele de școală... 5. În parcul școlii... Din insula Creta. 6. În orice probă! — Curs! — Cînsut. 7. Așa cum se acordă manualele școlare — Din... catalog! 8. Lac în U.R.S.S. — Regiune în Abisinia. 9. Curs de apă în Sahara — Acoperire cu nitrat de argint. 10. Gh. Lazăr pentru școala românească... 11. Caracterul mereu progresist al școlii... Aceia (pop.).

VERTICAL: 1. Elev de școală — Săli de curs universitare. 2. Oglindește nivelul de pregătire al elevilor. 3. Programul școlii (pl.) — Descreștese frunțile în pauze... 4. Tot în catalog! — Lună friguroasă — Nicolae Labiș. 5. Linșuți... la început! — Lecție de chimie anorganică! 6. Și toate celelalte! — Strada școlii de la sate! 7. Petecă! — Elevi în pauză! (fig.) — Diminutiv masculin. 8. Fosta școală generală de 7 ani. 9. Folosite ca material didactic la școală — Elevă. 10. Test mediu! — Un nasture foarte evoluat! (pop.). 11. Amintirile ei persistă încă la elevii, care, recent, încep cursurile noului trimestru — Epocă istorică.

Ion ROMAN

Strada D. Anghel, pe unde a fost deviat traseul autobuzelor nr. 2 și 3, în urma lucrărilor de modernizare a Căii Dumbăvii, este impracticabilă din cauza gropilor.

Căldorie de agrement către Dumbăva Sibului.

Desen de I. ENE

